LIBRIS | We know books

Joseph Jacobs

Jack și vrejul de fasole

Traducere și adaptare text: **Mihaela Anton**
Ilustrații: **Cezar Mandache**

Editura
ANDREAS

LIBRIS We know books

A fost odată ca niciodată, într-un ținut îndepărtat, o văduvă sărmană care avea un singur fiu, pe nume Jack, și o vacă pe care o chema Albă-ca-Laptele. Singura lor sursă de venit era din laptele pe care îl dădea vaca și pe care îl vindeau la târg. Nu aveau pământuri, nici bani puși deoparte; tot ce intra în căsuța lor venea, picătură cu picătură, din laptele Albei-ca-Laptele. Câtă vreme vaca dădea lapte, se descurcau cum puteau. Nu le prisosea nimic, dar nici nu se culcau flămânzi.

Dar într-o dimineață, Albă-ca-Laptele nu mai dădu niciun strop de lapte, iar cei doi nu mai știau ce să facă.

LIBRIS We know books

— Ce ne facem? Ce ne facem? spuse văduva, frângându-și mâinile.

— Hai, mamă, nu te necăji! Mă duc să-mi caut de lucru! spuse Jack.

— Am mai încercat noi asta și nimeni n-a vrut să te ia. Va trebui s-o vindem pe Albă-ca-Laptele, iar cu banii să deschidem o prăvălie sau să ne apucăm de altceva.

— Bine, mamă, îi răspunse Jack. Azi e zi de târg. O vând eu numaidecât pe Albă-ca-Laptele și pe urmă vedem noi ce facem.

Luă căpăstrul vacii în mână și porni la drum în lumina dimineții reci. Albă-ca-Laptele mergea cuminte după el, iar Jack pășea cu inima ceva mai ușoară decât a mamei sale. Pentru el, târgul însemna încă o posibilitate; pentru văduvă, însemna despărțirea de singurul lucru sigur pe care îl mai aveau. Nu merse prea mult, când întâlni un bătrânel tare ciudat la înfățișare care îi spuse:

— Bună dimineața, Jack!

— Bună dimineața, răspunse Jack, întrebându-se de unde îi știa omul numele.

— Ei, Jack, încotro ai pornit?

— Mă duc la târg să vând vaca noastră.

— Aha! Pari băiat isteț, spuse bătrânul. Ia să vedem dacă știi câte boabe de fasole fac cinci.

— Două într-o mână, două în cealaltă și una în gură, răspunse Jack, iute ca fulgerul.

— Drept ai zis! și uite-le chiar aici! Bătrânelul zâmbi de parcă Jack rostise tocmai răspunsul pe care îl așteptase.

Atunci scoase din buzunar câteva boabe de fasole nemaivăzute.

— Și fiindcă ești atât de isteț, continuă el, n-aș avea nimic împotrivă să facem un schimb: vaca ta pentru boabele astea.

— Hai, lasă-mă! spuse Jack. Ți-ar plăcea ție!

— Aha! Dar tu habar n-ai ce fel de boabe sunt acestea. Dacă le sădești seara, până dimineață cresc tocmai până la cer.

— Chiar așa? Nu mai spune!

— Chiar așa. Iar dacă nu se întâmplă întocmai, îți dau vaca înapoi.

— Atunci hai să batem palma! spuse Jack.

Acesta îi întinse bătrânului căpăstrul Albei-ca-Laptele, luă boabele și le băgă în buzunar. Nici nu se mai gândi dacă făcuse sau nu o afacere bună. Boabele erau lucioase și pestrițe, iar făgăduiala că până dimineață aveau să crească până la cer i se părea, în clipa aceea, mai prețioasă decât orice pungă cu bani.

Și iată că Jack porni înapoi spre casă. Cum nu mersese prea departe, nici măcar nu se înserase când ajunse la ușă.

— Te-ai și întors, Jack? spuse mama lui. Văd că Albă-ca-Laptele nu mai e cu tine, deci ai vândut-o. Cât ai luat pe ea?

— N-ai să ghicești niciodată, mamă!

— Nu mai spune! Bravo, băiete! Cinci lire? Zece? Cincisprezece? Nu se poate să fi luat douăzeci!

— Ți-am spus eu că n-ai să ghicești. Ce zici de boabele astea? Sunt fermecate. Le sădești seara și...

EBRIS | We know books

